

[Aksel Larsen.]

komsten, men noget kan tyde på det. Under alle omstændigheder synes vi, at hvis man vil lave en skattereform, må man gennemgå hele skattesystemet og virkelig finde ud af, hvordan skatternes vægt fordeles sig, og hvorledes vi skal gennemføre revisionen.

Vi mener, det er nødvendigt i første række at interessere sig for indkomstbeskatningen. Jeg skal ikke gennemgå mit partis synspunkter i så henseende. De er alment kendt, og man kan læse dem i beretningen. Vi får lejlighed til yderligere at gennemgå det i udvalget og får formodentlig finansministeriets beregninger over, hvordan skitsen ville virke i praksis, og så håber jeg, vi kan få en realitetsforhandling dels i udvalget, dels i folketinget om, hvorledes vi kan få en mere enkel og socialt mere retfærdig indkomstbeskatning, som er lettere og billigere at administrere.

Hvad i øvrigt angår det materiale, vi i det tidligere arbejdende udvalg har fået fra finansministeriet, vil jeg tillade mig at sige, at noget af det er noget vel advokatorisk. Vi spurgte f. eks. fra udvalgets side om, hvordan det forholdt sig med merværdiafgiften sammenlignet med en detailledsafgift, og vi fik en udførlig besvarelse sat op i mange punkter; men det almindelige indtryk af denne besvarelse, som det har bundfældet sig hos mig, er, at det i temmelig høj grad er et advokatorisk indlæg, som skal tjene til at fremstille merværdiafgiften som så administrativt enkel og fornuftigt som overhovedet muligt, medens en detailoms så at sige næsten lægges for had.

Jeg tror ikke, dette kan være administrationens opgave. Der er måske ikke noget at sige til, at embedsmændene, når regeringen har lagt sig fast på, at den vil have et bestemt skattesystem, indstiller sig på at arbejde for dette skattesystem, men jeg finder ikke, at spørgsmålet om detailoms kan affærdiges på den måde, det er sket i den pågældende besvarelse. Jeg mener, at man meget vel kan overveje at omlægge forbrugsbeskatningen her i landet, og hvordan den skal omlægges, og jeg mener, at en sådan overvejelse er nødvendig; men så bør man ikke være forudindtaget mod omlægningen i den ene eller den anden retning. Dog kan jeg fuldt ud slutte mig til dem, som siger, at det er vel begrænset, i hvor

høj grad man kan køre videre med en forhøjelse af punktafgifterne.

Her bliver jeg nødt til at erindre om, at da vi første gang fik at vide, at regeringen ønskede en meroms, fik vi også at vide, at da denne meroms jo ikke kunne gennemføres så hurtigt, at den kunne træde i kraft fra 1. april, så måtte man se at klare sig med forhøjelser af punktbeskatningen som en midlertidig løsning. Men dette betyder jo i grunden, at de skattebuketter, vi fik i foråret 1965, egentlig skulle være midlertidige, og at i hvert fald en hel del af de forhøjelser af punktbeskatningen, vi fik ved disse skattebuketter, skulle bortfalde, hvis man fik gennemført meromsen.

Hvis regeringen er blot antydningssvis forlovet, for ikke at sige ringforlovet, med meromsen, bør den fortælle os, hvilke punktskatter man vil ophæve eller mindske i tilfælde af, at man får meromsen, ellers er det jo umuligt at tage stilling til den. Jeg har nu imidlertid forstået, at selv om man fik meromsen med de foreslåede 10 pct., ville dette ikke give mulighed for lettelse af mere end måske en enkelt punktskat, og det kan i hvert fald ikke få os til at stille os mere velvilligt over for indførelsen af meroms.

Ja, jeg tror, jeg skal lade det være nok med dette. Jeg håber, at vi i den kommende tid kan få en realitetsbehandling af spørgsmålet om en skattereform. Dette forudsætter imidlertid, at regering og folketing måske for første gang i mange, mange år skaffer sig et samlet overblik over, hvilke skattesystemer vi har, og hvilket billede man kan få ved at se på dem, og derpå hvorledes skattesystemerne her i landet så bør revideres.

Hidtil har man i hver enkelt situation lappet på det bestående skattesystem, indført nogle lettelser for visse folk her, indført nogle byrder på andre folk dér; jævnt væk har man måttet søge at forøge beskatningen, fordi det offentlige skal bruge flere penge, men dette er ikke tilfredsstillende. Vi må have en grundig overvejelse af, hvordan hele skattesystemet er; om det er rationelt, fornuftigt og socialt retfærdigt. Når vi har foretaget en sådan undersøgelse, bør vi derpå tage stilling til, hvordan vi skal ændre det, i hvad retning en skattereform skal gå.